

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: nezl. **Y. S.**, zastoupena Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-20058-3/ČJ-2016-930310-V242 ze dne 12. 8. 2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 4 A 74/2016 – 29 ze dne 1. 12. 2016, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 12. 8. 2016, č. j. CPR-20058-3/ČJ-2016-930310-V242 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, kterým byla žalobkyni uložena povinnost opustit území České republiky podle § 50a odst. 3 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 1. 12. 2016, č. j. 4 A 74/2016 – 29 (dále jen „napadený rozsudek“).

[2] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti napadenému rozsudku kasační stížnost, v níž požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní obecně odkladný účinek nemá a tento účinek jí nepřiznává ani speciální zákon (šrov. ustanovení § 171 a 172 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky). Nejvyšší správní soud však může odkladný účinek na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Platí, že kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Skutečnosti nasvědčující vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, tedy závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má navrhovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] V posuzovaném případě žalobkyně návrh na přiznání odkladného účinku nijak neodůvodnila.

[6] Z napadeného rozsudku a obsahu kasační stížnosti nadto vyplývá, že žalobkyně napadené rozhodnutí respektovala a uloženou povinnost vykonala tím, že území České republiky skutečně opustila. Za dané situace, kdy byla uložena povinnost vykonána, se jeví nadbytečným výkon takové povinnosti odkládat.

[7] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[8] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2017

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu